

Integrální počet - 1. část

Osnova přednášky

- Primitivní funkce a neurčitý integrál.
- Věty o neurčitém integrálu.
- Výpočet neurčitých integrálů.
- Integrační metody - per partes a metoda substituční.

Klíčová slova: primitivní funkce, neurčitý integrál, obor integrace, linearita integrálu, substituce.

Stručný obsah přednášky, důležité pojmy a věty

Primitivní funkce a neurčitý integrál

Výchozí úloha: Je dána funkce f , která je derivací jisté funkce F na vhodném intervalu. Nalezněte tuto „původní“ funkci F .

Je zřejmé, že uvedená úloha je v jistém smyslu opačnou úlohou k derivování. Postup pro nalezení funkce F se nazývá *integrace*, *integrování* a situaci lze zjednodušeně popsat:

při derivování je dána funkce $y = f(x)$, $y' = ?$
při integrování je dána funkce $y' = f(x)$, $y = ?$

Definice: Funkci F nazveme primitivní funkcí k f na intervalu $I = (a, b)$, $a, b \in \mathbb{R}^*$, jestliže

$$F'(x) = f(x) \quad \forall x \in I.$$

Definice: Souhrn všech primitivních funkcí k funkci f na intervalu I nazveme neurčitým integrálem funkce f na intervalu I .

Zápis neurčitého integrálu:

$$\int f(x) dx \text{ nebo zkráceně } \int f,$$

kde f je integrovaná funkce (tzv. integrand) a člen dx uvádí označení integrační proměnné (není zde ve významu diferenciálu).

Věty o neurčitém integrálu

Věta 1. Jestliže má funkce f na intervalu I primitivní funkci, pak má na I primitivních funkcí nekonečně mnoho a všechny se liší o konstantu $c \in \mathbb{R}$.

Výsledek proto obvykle zapisujeme ve tvaru $\int f(x) dx = F(x) + c$, kde $c \in \mathbb{R}$ je integrační konstanta.

Věta 2. (o existenci primitivní funkce) Ke každé funkci f spojitě na intervalu I existuje na I spojitá primitivní funkce F .

Věta 3. (vztah derivace a integrálu) *Je-li funkce f spojitá na intervalu I , pak na I platí:*

$$\left(\int f(x) dx \right)' = f(x), \quad \int (F(x))' dx = F(x) + c, \quad c \in R.$$

Věta 4. (o linearitě neurčitého integrálu) *Jestliže na intervalu I existují neurčité integrály funkce f a funkce g a $c \in R$, pak na intervalu I platí:*

$$\begin{aligned} \int (f(x) + g(x)) dx &= \int f(x) dx + \int g(x) dx, \\ \int (c f(x)) dx &= c \int f(x) dx. \end{aligned}$$

Výpočet neurčitého integrálu

Základní vzorce

Vzorce v tabulce jsou odvozené ze vzorců pro derivace. Jako obory integrace jsou uvedeny maximální intervaly, kde je funkce integrovatelná, případně body, které nemohou být v intervalu obsažené.

Primitivní funkce	Obor integrace
$\int 1 dx = x + c$	R
$\int x^n dx = \frac{x^{n+1}}{n+1} + c$ pro $n \neq -1, n \in R$	podle spojitosti f
$\int \frac{1}{x} dx = \ln x + c$	$x \neq 0$
$\int e^x dx = e^x + c$	R
$\int a^x dx = \frac{a^x}{\ln a} + c$ pro $a \neq 1, a > 0$	R
$\int \sin x dx = -\cos x + c$	R
$\int \cos x dx = \sin x + c$	R
$\int \frac{1}{\cos^2 x} dx = \operatorname{tg} x + c$	$x \neq \frac{\pi}{2} + k\pi, k \in Z$
$\int \frac{1}{\sin^2 x} dx = -\operatorname{cotg} x + c$	$x \neq k\pi, k \in Z$
$\int \frac{1}{1+x^2} dx = \operatorname{arctg} x + c = -\operatorname{arccotg} x + c$	R
$\int \frac{1}{\sqrt{1-x^2}} dx = \operatorname{arcsin} x + c = -\operatorname{arccos} x + c$	$(-1, 1)$

Postupy výpočtu

Při výpočtu neurčitých integrálů používáme:

- základní vzorce,
- vhodné úpravy integrované funkce (úpravy výrazů s mocninami, vzorce pro dvojčleny a goniometrické funkce atd.),
- integrační metody:

- 1) metodu per partes,
 - 2) metodu substituční,
 - 3) integraci racionální funkce,
- kombinování různých postupů a integračních metod.

Připomeňme:

- 1) Obor integrace určujeme vždy podle spojitosti integrované funkce.
- 2) Zkoušku správnosti výpočtu lze provést vždy zpětným zderivováním.
- 3) Některé integrály lze počítat více způsoby - podle obtížnosti výpočtu je vhodné zvážit, kterou metodu použijeme.
- 4) Někdy lze při různých postupech integrace získat „opticky“ odlišné výsledky, které se však liší jen o „skrytou“ konstantu.
- 5) Některé integrály nelze integračními metodami vypočítat, přestože primitivní funkce existuje (neboť integrovaná funkce je spojitá na nějakém intervalu). Jsou to například integrály:

$$\int e^{x^2} dx, \int \frac{\sin x}{x} dx, \int \frac{e^x}{x} dx, \text{ apod.}$$

Integrační metody

Metoda per partes

Věta 5. *Jestliže funkce f a g mají na intervalu $I = (a, b)$, $a, b \in \mathbb{R}^*$, spojitě derivace, pak na I platí:*

$$\int f(x)g'(x) dx = f(x)g(x) - \int f'(x)g(x) dx.$$

Metoda per partes (tzv. integrace „po částech“) je odvozena z derivace součinu dvou funkcí. Při jejím užití volíme funkce f a g' tak, aby byl nový integrál jednodušší než integrál zadaný. Obvykle funkci f volíme tak, aby se derivací „zjednodušila“, a funkci g' tak, abychom z ní mohli snadno spočítat integrál.

Metoda per partes se používá nejčastěji:

- při integraci součinu (příp. podílu) jednodušších funkcí,
- opakovaně při integraci součinu funkcí,
- v integrálech, kde je vhodné součin vytvořit,
- vede-li integrál na výpočet z rovnice,
- vede-li výpočet na rekurentní vzorec.

Substituční metoda

Věta 6. (první věta o substituci) *Mějme složenou funkci $f[g]$. Nechť funkce f je spojitá na intervalu $J = (c, d)$ a má na J primitivní funkci F . Nechť funkce g má spojitou derivaci na intervalu $I = (a, b)$ a pro všechna $x \in I$ je $g(x) \in J$. Pak na intervalu I platí:*

$$\int f(g(x)) g'(x) dx = F(g(x)) + c.$$

Věta 7. (druhá věta o substituci) *Nechť $\int f(g(t))g'(t) dt$ existuje v intervalu $J = (c, d)$. Nechť má funkce g na J spojitou nenulovou derivaci a zobrazuje interval J na interval $I = (a, b)$. Pak na I existuje $\int f(x) dx$ a platí*

$$\int f(x) dx = \int f(g(t))g'(t) dt = M(g^{-1}(x)) + c,$$

kde M je primitivní funkce k $f[g]g'$.

Substituční metoda je založena na derivaci složené funkce. V konkrétních úlohách si obvykle substituci rozepisujeme, přitom za symbol dt lze formálně použít vzorec pro diferenciál:

$$\int f(g(x))g'(x)dx = \left\| \begin{array}{l} t = g(x) \\ dt = g'(x)dx \end{array} \right\| = \int f(t)dt = F(t) + c = F(g(x)) + c.$$

Po dokončení substituce nesmí v integrálu zůstat dvě integrační proměnné. V některých integrálech je nutno provést postupně více substitucí, k původní proměnné se pak vracíme až po získání primitivní funkce.

Substituční metodu obvykle používáme při integraci:

- složené funkce,
- součinu či podílu dvou funkcí,
- funkce vícekrát složené.

Časté typy integrálů, řešené substituční metodou:

a)
$$\int f(ax + b) dx = \frac{1}{a} F(ax + b) + c,$$

b)
$$\int \frac{g'(x)}{g(x)} dx = \ln |g(x)| + c.$$

Příklady na výpočet neurčitých integrálů různými postupy naleznete v souborech *Řešené příklady a Cvičení s výsledky*.